

“त्वामामनन्ति प्रकृतिं पुरुषार्थप्रवर्त्तिनीं ।
तद्दर्शनमुदासीनं त्वामेव पुरुषं विदुः” ॥

(५८३) स्वयं वापि परामर्षे

अप्रतीतत्वं गुण इत्यनुषज्यते । यथा ।

“युक्तः कलाभिस्तमसां विवृद्धौ क्षीणश्च ताभिः चतये य एषां ।
शुद्धं निरालम्बपदावलम्बं तमात्मचन्द्रं परिशीलयामि” ॥

(५८४) कथितञ्च पदं पुनः ।

विहितस्यानुवाद्यत्वे विषादे विस्मये क्रुधि ॥

दैन्येऽथ लाटानुप्रासेऽनुकम्पायां प्रसादने ।

अर्थान्तरसङ्क्रमितवाच्ये हर्षेऽवधारणे ॥

गुण इत्येव यथा । “उदेति सविता ताम्र इत्यादि” ॥ अत्र
विहितानुवादः ।

“हन्त हन्त गतः कान्तो वसन्ते सखिना गतः” ।

अत्र विषादः ।

“चित्रं चित्रमनाकाशे कथं सुमुखि चन्द्रमाः” ।

अत्र विस्मयः ।

“सुनयने नयने निधेहीति”

अत्र लाटानुप्रासः । “नयने तस्यैव नयने चेति” आदावर्थान्त-
रसङ्क्रमितवाच्यो ध्वनिः । एवमन्यत्र ।

(५८५) सन्दिग्धत्वं तथा व्याजस्तुतिपर्यवसायि चेत् ।